

Evropské volby skončily. Zapomeňte.

- editor007 | 25. června 2024

EU: V České republice, kde nespokojenost s vládou i směřováním EU je velmi vysoká, vzbudily výsledky nedávných evropských voleb naději na změnu. Vládní strany oslabily, Piráti propadli, stejně jako ambice eurofanatických STAN. Odpůrci Green Dealu a migrace - Ano, Motoristé i Stačilo! - zřetelně posílili.

Totéž se zdánlivě událo v Evropě – snad nejvíce ve Francii a v Německu, klíčových zemích EU, kde vládní síly zažily skutečný debakl a zelená frakce napříč Evropou zjevně pohořela. Na první pohled se tedy zdálo, že je zaděláno na změnu, že arogantní zelené šilenství, které táhne celou Unii k rozvratu a nezadržitelnému úpadku, nemůže pokračovat, stejně jako masová migrace, rozežírající ekonomickou i společenskou stabilitu západní Evropy. Mnozí u nás netajili své nadšení.

Vývoj po volbách však musí každého z optimismu vyléčit. Jasně se potvrdilo, že zelená ideologie a její jedovatý plod Green Deal prorostly jako rakovina celým evropským politickým mainstreamem a že oslabení jejich nejviditelnějších a nejfanatictějších propagátorů na celkovém směřování evropské politiky nic nemění. Na rozložení moci v Evropském parlamentu se nezměnilo nic – lidovci, socialisté a liberálové mají tak jako v minulosti pohodlnou většinu a s nikým se o moc dělit nehodlají. Zdánlivě posílená pravice je zoufale nejednotná a neschopná vytvořit jednotnou sílu a tlačit na změnu. Naděje, že by snad mohla přijít z europarlamentu, je skutečně mizivá.

Z českého hlediska je zajímavějším posunem odchod hnutí ANO z liberální frakce Renew, která sdružuje skutečné eurofanatiky symbolizované bývalým belgickým premiérem Verhofstadtem. ANO, které žádnou ideologii nemá, tam vstoupilo údajně proto, že frankofon Babiš chtěl mít blízko k francouzskému prezidentu Macronovi a bývalému předsedovi Evropské komise Lucemburčanu Junckerovi. Hnutí ANO dodalo evropské mašinérii takové „eurohujery“, jako byla eurokomisařka Jourová, pilně pracující na rozbití V4 a zavádějící cenzuru v členských zemích, či europoslanci Charanzová, Dlabajová a Telička, kteří všichni Babiše opustili a stali se aktivními propagátory a reprezentanty současného neblahého unijního směřování. Všichni také v evropské politice po zásluze skončili.

Dnes se s odchodem ANO z liberální frakce ozývá v českých médiích nářek, jak Česká republika tímto krokem ztrácí v europarlamentu vliv, neboť nejsilnější česká strana bude v opozici, s níž se vládnoucí většina nebaví. Paní Jourová či Charanzová prý měly vliv, a to se nyní nebude opakovat. Vliv podle těchto hlasů zřejmě spočívá v tom, že oddaně sloužily svým evropským pánům a servilně přizvukovaly zelenému mainstreamu. Že o tento „vliv“ přijdeme, žádná škoda určitě není.

Ostatně náhrada se určitě brzy najde. Jednak se premiér Fiala netají tím, že by chtěl převést svou ODS zpět od konzervativců do největší lidovecké frakce, takže budou mít příznivci EU u nás znovu pocit, že jsou opravdu u „toho“, čímž je míněno poslušné přitakávání. Tři zvolení europoslanci za ODS ovšem velkou váhu mít nebudou.

To favorizovaný kandidát na eurokomisaře, stávající ministr průmyslu Síkel je opravdu kádr na svém místě, který se bude těšit v Bruselu oblibě. Už se osvědčil jako spolehlivý služebník tím, jak svým spoluobčanům zajistil nejdražší energii v EU a současně našim německým sousedům spolehlivé dodávky laciného proudu. Nebo jak zachránil západní akcionáře ztrátové sítě plynovodů Net4Gas miliardami z kapes daňových poplatníků. V jeho případě je zbytečné usilovat o nějaké významné ekonomické portfolio, jak předstírá premiér Fiala. S panem Síkelou máme jistotu, že z jeho aktivit v Bruselu naše země nikdy nic dobrého mít nebude.

Vše podstatné rozhoduje všemocná bruselská byrokracie, a ta evidentně žádné změny nechystá. S velkou pravděpodobností ji povede znovu Ursula von der Leyen, která je zárukou neblahé kontinuity ve všech klíčových otázkách. Vše běží ve stejném směru jako na drátkách.

Migrační pakt je rozpracován a začne za 2 roky posílat migranty na východ Evropy. Česká vláda se na to připravuje, a tak do návrhu zákona o podpoře bydlení vsunula nenápadně paragraf, že se bude vztahovat i na migranty. Ministři životního prostředí schválili kontroverzní tzv. Zákon o obnově přírody, který zavádí další a další regulace do ekonomiky i společnosti. Řada zemí (např. Itálie, Maďarsko, Nizozemsko, Polsko Švédsko a Finsko) byla proti. Široce se diskutovalo svévolné hlasování rakouské ministryně v rozporu s mandátem od své vlády. To u nás hlasoval lidovec Hladík pro, aniž by se vláda jeho mandátem vážněji zabývala. V naší vládě si ministři totiž dělají, co chtějí, úkolem premiéra je pouze dohlížet na to, aby se moc nehádali a koalice držela pohromadě.

A držet může i dál, protože vláda na sílu protlačila parlamentem korespondenční volbu ze zahraničí. Jde evidentně o období tzv. registrovaného partnerství, tj. jakousi první fází před plným zavedením v tuzemských volbách. Cesta k volebním manipulacím a znevěrohodnění volebního procesu je otevřena.

Kdo měl pocit, že jsme v evropských volbách vykročili někam kupředu, ať rychle zařadí zpátečku. Nezměnilo se bohužel nic.

AUTOR: Jiří Weigl

[ZDROJ](#)